

bili nekateri zanj zelo nevarni. Posebno dostikrat je šel na hlev, kamor se pride po zelo strmih stopnicah Bogve, kolikokrat je že šel Janezek po teh stopnicah, toda nikdar poprej se ni zvrnil z njih na tla kakor danes.

Janezek, njegova sestra Milica, sosedova dva dečka Jernejček in Francek so se zbrali na Beljeharjevem vrtu, da bi se igrali.

A kaj stori naš Janezek? Neopažen zbeži od družbe ter hiti po stopnicah na hlev, da bi se jim skril.

Komaj pride vrh stopnic, spotakne se in pade vznok na kamenita tla.

Gotovo bi se bil ubil, toda njegov angeljček varuh ga je varoval, vjel v svoje roke ter ga rahlo položil na tla.

Ko oče zaslišijo padec, se silno prestrašijo in prihité iz hleva, kjer so ravno imeli nekaj opraviti, misleč, da se je ubil njihov ljubljencek.

A Janezek hitro vstane in teče k svoji tovarišiji.

Oče so bili vsled tega jako veseli in spoznali so, da je Janezka očitno varoval njegov angeljček varuh.

Zatekajte se torej, otročiči, k svojemu angeljčku varuhu v molitvi in prosite ga, da vas varuje vsakoršne dušne in telesne nevarnosti.

Bogdan Slavko.

Po koncu !

Po koncu, po koncu, zaspanci,
Na delo se zopet mudí!
Zlaté po vrhéh se gorjanci,
Danica na nebu medlí.

Ne slišite že petelina,
Kakó mogočen je glas?
Oznanja vam jutro, mladina,
Za uk najpripravnejši čas!

Posnémajte v pridnosti njega,
On vzgled naj vam zlat bo vselej:
Kdor zgodaj k počitku se vlega,
Na nogah bo v jutru najprej!

Al. Peterlin.

